

Serracanta

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Serracanta. Vallhonesta. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Entre el torrent de cal Noguera i la riera de Vallhonesta, a prop de Sant Pere.

Coordenades:

Latitud: 41.67712
Longitud: 1.88291
UTM Est (X): 407018
UTM Nord (Y): 4614531

Classificació

Número de fitxa 08262-91
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: en runes
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00015
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dl., 17/05/2004 - 02:00

Descripció

D'aquesta casa tan sols resten uns murs molt coberts de vegetació que no permeten veure l'estructura antiga de la casa. Es troba ubicada en un lloc una mica elevat al que s'arriba a través d'un camí que surt d'una altre que va des de cal Noguera al camí de Sant Pere de Vallhonesta. Està entre el torrent de cal Noguera i el torrent del Rubió. Deu tenir més d'una tina, però degut a l'estat no es poden distingir. Tot i que no ho he vist, m'han dit que hi ha algun mur d'opus spicatum.

Història

Serracanta era un dels masos importants de Vallhonesta, propietari d' altres masos, com el casalot del Toni, que l'any 1759 era venut a Anton Pons (SUADES, 1987; AHCM Notari Ratllat manual 1751, folis 7-8). Era una casa que devia estar en molt mal estat en el moment d'aquesta venda que es va fer a perpetuïtat i anava acompanyada d'una petita peça de terra de mig quartà. Això mostra que el mas Serracanta disposava d'algun mas ròneg que va vendre o llogar a inicis del segle XVIII, fet que contribueix al repoblament de la zona i a l'increment de superfície conreada. A l'Amillament de 1865 (AMSVC) el mas de Vallhonesta conegut per Seracanta (SUADES, 1987) tenia 18 parcers i era propietat de Juan Casajuana. La població del terme de Vallhonesta es va veure afectada per les epidèmies de pesta del segle XIV i els conflictes del XV, tot i que es va recuperar gràcies a l'economia agrícola basada fonamentalment en la vinya. Al 1375 a Vallhonesa hi havia 13 focs; la crisi de la baixa edat mitjana va reduir la població a 4 focs i no va ser fins a principis del segle XVIII que hi hagué una recuperació substancial amb 45 habitants censats l'any 1717. Actualment hi ha 22 masos. El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona: la Serra, Serracanta, cal Forns, can Vinyes, Sant Jaume, cal Marcet. Alguns d'aquests grans masos tenien algun mas ròneg (abandonat) que van tornar a vendre o llogar a inicis del segle XVIII, fet que permet el repoblament de la zona (SUADES, 1987). Els petits masos de Vallhonesta eren parcers dels grans masos que tenien grans extensions de terra. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència.

Bibliografia

SANZ, D. (2004-2). Sant Jaume de Vallhonesta: patrimoni històric i monumental. A Dovella primavera-estiu 2004. SUADES, J. (1987). "El poblament de Vallhonesta dels anys 1750-1775: venda de masos deshabitats, aposentos i la construcció d'un molí fariner". Dovella nº 22, Manresa, p. 15-18. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parcir Edicions, 1986.

